

са за патріархъ Стефанъ братъ на Леона; и за това са раздѣлиха епископи-те помеждѣ си, и нѣкои са държаха съ Фотіа, а нѣкои съ Стефана, а Новокесарійскій Стиліанъ ги побѣди, тѣ писаха на папа, а папа поиска да мѣ проведатъ посланици и отъ двѣ-те старни, за да пригледа предмет-атъ и да реши; но и двѣ-те старни не склониха, защо не искаха да предадатъ достоинството на Константинополскій-атъ епископъ подъ властятъ на Римскій-атъ.

Потомъ пріемник-атъ на Стефана е. папа Формозъ, проводи на Константинополскій-атъ патріархъ Антоніа, да иска Българскятъ старня, и понеже са не склониха восточни-те, нито Българіи да дадатъ, нито церквата Константинополскъ да оставатъ да са подчини на Римскятъ церквата, разкъраса союз-атъ на двѣ-те церкви, кой-то толкова време стоа неразрѣшимъ, и стана ивно раздѣленіе-то. Станаха обаче големи причини въ раздѣленіе-то на двѣ-те церкви, междѣ кои-то както говори сватый Фотій, и новости-те на Римскы-те епископи, кои-то бѣха петъ: а) поста на събота-та. б) еденѣ-то на сыринѣ-то, млеко-то, лицата и тамъ подобни, въ пѣркватъ седмицѣ на четиридесатница-та. г) нежененѣ-то на свѣщениците. д) говораха западни-те, че муро-то е дѣло на епископи-те, а не на свѣщеници-те; за то помазѣваха съ муро оніа, кои-то бѣха помазани отъ свѣщеници-те. е) приложеніе-то въ символ-атъ и отъ сына, кое-то е найголѣмо различіе одъ сичкы-те.